

Traducerea
**Condițiilor Generale privind Asigurările de Transport
valabile pentru Austria
(AÖTB 2011)**

In caz de dubii, baza o reprezintă versiunea în limba germană

Secțiune generală

Preambul

Asiguratul este tratat egal, cu excepția Articolului 14, în conformitate cu prezentele Condiții: asiguratul, beneficiarul precum și persoanele, pentru care titularul de poliță, asiguratul sau beneficiarul trebuie să răspundă.

Secțiune specială

Cuprins

- Articolul 1 Domeniu de aplicabilitate
- Articolul 2 Baze legale
- Articolul 3 Interes asigurabil
- Articolul 4 Sfera de cuprindere a asigurării
- Articolul 5 Incluseri comune pentru ambele forme de acoperire
- Articolul 6 Excluderi comune pentru ambele forme de acoperire
- Articolul 7 Cazuri speciale
- Articolul 8 Culpă
- Articolul 9 Adecvarea mijlocului de transport
- Articolul 10 Durata asigurării
- Articolul 11 Valoarea asigurării, suma asigurată
- Articolul 12 Limitele despăgubirii
- Articolul 13 Document de asigurare
- Articolul 14 Primă
- Articolul 15 Obligativitatea notificării la încheierea contractului
- Articolul 16 Modificarea riscurilor
- Articolul 17 Modificarea formei de transport
- Articolul 18 Obligații
- Articolul 19 Indemnizații compensatorii
- Articolul 20 Termen de reclamație
- Articolul 21 Procedura de numire a experților
- Articolul 22 Reziliere
- Articolul 23 Jurisdicție competentă

Articolul 1 Domeniu de aplicabilitate

Condițiile Generale privind Asigurările de Transport, valabile pentru Austria (AÖTB 2011) sunt aplicabile pentru asigurarea mărfurilor pe durata transportului maritim, terestru, pe apele curgătoare interne sau în spațiul aerian precum și a depozitării condiționate de transport, cu respectarea Articolului 10 (2).

Articolul 2 Baze legale

În măsura în care prevederile contractuale nu convin asupra unor reglementări speciale, se aplică Dreptul austriac.

Articolul 3 Interes asigurabil

(1) Poate fi asigurat orice interes estimabil ca și contravaloare bănească, conform căruia mărfurile să reziste riscurilor de pe durata transportului, în măsura în care nu se încalcă dreptul aplicabil. Ca drept aplicabil se consideră inclusiv și Rezoluțiile ONU, sancțiunile economice, comerciale și financiare respectiv embargouri ale Uniunii Europene și ale Republicii Austria, în măsura în care acestea au fost promulgate prin intermediul unei Legi sau Ordonanțe.

(2) În cazul în care interesul pentru care se încheie asigurarea devine inaplicabil anterior perioadei de valabilitate a asigurării sau nu intră în vigoare, în măsura în care asigurarea este încheiata pentru un interes viitor, asiguratul este astfel exonerat de obligația plății primei; asiguratorul putând percepe un comision comercial în quantum adecvat.

(3) Obligației de plată a primei de către asigurat nu i se va aduce atingere prin faptul că interesul devine inaplicabil după începerea derulării termenului de valabilitate al asigurării.

Articolul 4 Sfera de cuprindere a asigurării

Asiguratorul suportă, în măsura în care nu se stabilește expres contrariul, acele riscuri aplicabile în baza formei de acoperire, cărora sunt expuse mărfurile pe durata asigurării.

Forme de acoperire

(1) Acoperire integrală (pentru toate riscurile):

Având în vedere excluderile conform Articolului 6, asiguratorul va suporta despăgubiri pentru pierderea și deteriorarea ca urmare nemijlocită a riscului asigurat.

(2) Acoperire limitată

Asiguratorul suportă despăgubiri pentru pierderea și deteriorarea ca urmare nemijlocită a unuia dintre următoarele evenimente:

a) Eșuare

Se consideră eșuare atunci când nava care transportă mărfuri intră în coliziune cu solul, se împotmolește pe sol, se răstoarnă, scufundă, eșuează, intră în coliziune cu alte mijloace de transport sau este deteriorată prin contactul cu gheața.

b) Naufragiu

c) Abandonarea mărfurilor

d) Descărcarea, antrepoziția, încărcarea mărfurilor într-un port de refugiu, ce a fost acostat ca urmare a producerii unui risc asigurat

e) Accident produs de mijlocul de transport care transportă terestru sau aerian mărfurile

Un accident produs de mijlocul de transport se constată atunci când un vehicul suferă o pagubă materială sub influența unui eveniment produs nemijlocit ca urmare a unei forțe mecanice externe bruște.

f) Aterizarea de urgență a unei aeronave

g) Deraierea

h) Coliziunea sau prăbușirea unor aeronave/obiecte zburătoare sau ale unor piese sau încărcături ale acestora

i) Prăbușirea unor spații de depozitare și poduri

j) Incendiu, trăsnet, explozie

k) Cutremure, seism submarin, explozii vulcanice și alte catastrofe naturale.

În cazul inexistenței unei Convenții Speciale, se aplică astfel forma de acoperire din cadrul Articolului 4 (2) „Acoperire limitată“.

Articolul 5 Incluseri comune pentru ambele forme de acoperire

Asiguratorul suportă:

(1) eventuala sumă, pe care asiguratul trebuie să o achite pentru avaria majoră, conform unei dispoziții emise conform Reglementărilor legale sau internaționale recunoscute și omologate de către dispeceratul de verificare competent, în măsura în care Reglementările fundamentale privind avariile prevăd exonerarea asiguratorului de o daună ce intră în sarcina acestuia;

(2) Cheltuielile pentru exonerarea de sau reducerea contravalorii pagubei la producerea evenimentului asigurat și costurile ocazionate prin constatarea daunei de către terți, în măsura în care acestea sunt daune cu obligativitatea despăgubirii, însă nu și alte cheltuieli și costuri suplimentare.

Articolul 6 Excluseri comune pentru ambele forme de acoperire

(1) Sunt excluse riscurile asociate:

a) războiului, războiului civil, evenimentelor similare războiului și acele evenimente, ce rezultă din utilizarea armamentului, a echipamentelor militare, indiferent de starea de beligeranță

b) grevelor, boicotului, revoltelor, jefuirii, actelor teroriste sau acțiunilor politice cu uz de violență, altor conflicte civile și sabotajului

c) confiscării, reținerii sau altor intervenții ale unei autorități supraordonate

d) utilizării sau dării în folosință a substanțelor chimice, biologice, biochimice sau a undelor electromagnetice pe post de armament

- e) utilizării sau dării în folosință a computerelor, sistemelor computerizate, a programelor de software pentru computere, a virușilor computerelor sau a unor proceduri asociate acestora sau a oricărui altui sistem electronic
 - f) energiei nucleare și radioactivității
 - g) acelor riscuri, pentru care mărfurile au fost asigurate în altă parte (de ex. incendiu); asiguratul este obligat ca la cererea asiguratorului să îi prezinte acestuia din urmă orice documente justificative disponibile privind orice altă asigurare încheiată.
- (2) Sunt excluse următoarele daune, precum și pagubele produse prin:
- a) deteriorarea internă, cu excepția cazului în care aceasta se produce ca urmare a unei daune cu obligativitatea despăgubirii, precum și pagubele produse ca urmare a caracteristicilor naturale sau defectuoase ale mărfii, precum și prin autoaprindere
 - b) erorile de proiectare, defecte de fabricație sau de material
 - c) zgârieturile și abraziunile, cu excepția cazului în care acestea se produc ca urmare a unei daune cu obligativitatea despăgubirii
 - d) nefuncționarea, ca de ex. scurtcircuitul, supratensiunea, inducția, implozia, fisurarea unor conducte și cabluri, erori ale unității de disc, fisuri capilare, cu excepția cazului în care acestea s-au produs ca urmare a unui risc asigurat
 - e) pierderile cauzate de diferențele uzuale din comerț de cantitate, dimensiune și greutate
 - f) umiditatea aerului și/sau fluctuațiile temperaturii
 - g) inexistența sau defectele ambalajului adecvat transportului – inclusiv și în cazul depozitării în containere – precum și la autoîncărcarea de către asigurat cu utilizarea unor proceduri de încărcare defectuoase sau neconforme
 - h) încălcările unor prevederi vamale sau administrative de altă natură, de asemenea, și împotriva unor prevederi de expediere și de declarare sau a unor prevederi ale companiei transportatoare
 - i) dispozițiile judiciare sau punerea în executare a acestora
 - j) transportările în vehiculele de transport terestru neacoperite respectiv în nave pe ape curgătoare interne și maritime sau pe puntea acestora respectiv ca suprasarcină a navelor pe ape curgătoare interne și maritime
 - k) la ambalaj, în măsura în care nu se stipulează în mod expres contrariul
 - l) întârziere
 - m) reducerea valorică

n) daunele mijlocibile de orice tip

(3) În cazul în care a s-a produs o daună ca urmare a unora sau mai multor din riscurile sau cauzele specificate în Alineatele (1) și (2) se prezumă astfel până la prezentarea unui document justificativ care să demonstreze contrariul că dauna s-ar fi produs ca urmare a celor anterior specificate.

Articolul 7 Cazuri speciale

(1) În măsura în care nu se stipulează în mod expres contrariul, sunt asigurate în baza formei de acoperire din Articolul 4 (2) „Acoperire limitată“ numai:

a) mărfurile neambalate

b) livrările de retur

c) mărfurile care au parcurs deja un transport anterior sau o perioadă de depozitare

d) mărfurile uzate sau acele mărfuri, ce sunt expediate într-o stare de deteriorare.

(2) Încărcăturile de pe punte sunt asigurate numai atunci când aceasta se convine în mod separat, expres. Pentru astfel de încărcături de pe punte se aplică astfel Articolul 4 (2) „Acoperire limitată“, plus riscurile asociate răsturnării peste bord și inundării.

În cazul în care mărfuri asigurate ca încărcături de cală sunt încărcate și transportate cu buna știință și din propria inițiativă a asiguratului pe punte, asigurarea va fi astfel aplicabilă numai în conformitate cu Articolul 4 (2) „Acoperire limitată“.

(3) Mărfurile în containere închise pe toate laturile sau din luminatoarele navelor maritime sunt asigurate în aceleași condiții precum cele din spații închise, plus riscurile asociate răsturnării peste bord și inundării.

Articolul 8 Culpă

(1) Asiguratorul este exonerat de obligația prestării acelor servicii care îi revin, dacă dauna a fost produsă cu premeditare sau din neglijența gravă a titularului poliței respectiv a asiguratului.

(2) Exonerarea de obligația prestării serviciilor intervine și în cazul în care titularul poliței respectiv asiguratul acționează în mod fraudulos cu ocazia negocierilor de stabilire a cuantumului despăgubirilor.

(3) Asiguratorul este exonerat de obligația prestării serviciilor dacă titularul poliței respectiv asiguratul permite cu premeditare sau din neglijența gravă depășirea sarcinii utile maxim admise a mijlocului de transport.

Articolul 9 Adecvarea mijlocului de transport

(1) Asigurarea este valabilă numai în cazul utilizării unui mijloc de transport, ce deține autorizația și omologarea administrativă necesară preluării și transportului respectivelor mărfuri.

În cazul transporturilor în nave maritime, acestea trebuie să corespundă prevederilor clauzei de clasificare / Institute Classification Clause în cea mai recentă versiune aplicabilă precum și – în măsura în care va fi necesar – să fie certificate conform codului International Safety Management (codul ISM) sau un document de conformitate (DOC) să fie disponibil la proprietarul sau operatorul navei, așa cum prevede Convenția Solas 1974 cu completările ulterioare.

(2) Adecvarea mijlocului de transport trebuie evidențiată de asigurat la cererea asiguratorului.

(3) În cazul în care premisele Alin. 1 nu sunt îndeplinite, transporturile se consideră totuși asigurate, dacă asiguratul nu a exercitat nici o influență asupra selecției mijlocului de transport respectiv a selectat expeditorul sau transportatorul/comisionarul de transport cu respectarea obligației de diligență impuse unui bun comerciant. În cazul în care asiguratul va lua la cunoștință despre neadecvarea unui mijloc de transport, va fi astfel obligat să notifice neîntârziat asiguratorul în acest sens.

Articolul 10 Durata asigurării

În măsura în care nu a fost stabilită în mod expres o prevedere contrară, se aplică următoarele:

(1) Asigurarea începe să fie valabilă odată cu momentul de timp în care mărfurile părăsesc locul păstrării lor anterioare de la sediul sau din depozitul expeditorului spre destinația de expediție specificată în documentul de asigurare, cu scopul transportării imediate; ea rămâne valabilă pe durata transportului în regim normal și expiră în funcție de care dintre următoarele cazuri intervin anterior;

- a) de îndată ce mărfurile sunt livrate la locul de destinație specificat în documentul de asigurare;
- b) la livrarea spre un alt loc de destinație, selectat în prealabil de către asigurat sau în depozitul din locul de destinație specificat în documentul de asigurare.

Ca livrare se înțelege astfel sosirea mărfii după efectuarea descărcării din mijlocul de transport cu care se efectuează livrarea;

- c) odată cu transferul riscurilor, în cazul în care mărfurile sunt vândute ca urmare a producerii unui eveniment asigurat;
- d) de îndată ce mărfurile sunt transportate după descărcarea într-un port de destinație respectiv într-un aeroport-țintă spre un loc de destinație nestabilit în contractul de asigurare.

Asigurarea expiră în orice situație cel târziu odată cu scurgerea a 15 de zile după sosirea mărfii la locul de destinație specificat în documentul de asigurare, iar în cazul transporturilor maritime cel târziu după trecerea a 60 de zile după descărcarea mărfurilor asigurate în portul descărcării definitive.

(2) Asigurarea se suspendă pe durata unei staționări a mărfurilor dispuse de către asigurat.

În cazul în care o altă staționare anterioară sosirii la locul de destinație respectiv a portului descărcării în cazul transporturilor maritime durează mai mult de 30 Tage de zile, asigurarea se suspendă astfel după expirarea acestui termen.

Articolul 11 Valoarea asigurării, suma asigurată

(1) Ca valoare asigurată a mărfurilor se consideră valoarea comercială a lor iar în lipsa acesteia, valoarea actuală, pe care mărfurile o au la locul expedierii în momentul în care asigurarea intră în vigoare, adăugându-se costurile cu asigurarea precum și acele costuri ocazionate de transportator până la preluarea mărfurilor. Această valoare se consideră a fi cea asigurată inclusiv în cazul producerii evenimentului asigurat.

(2) De asemenea mai pot fi asigurate suplimentar și:

- a) costurile de transport, mai ales încărcătură și costurile ocazionate la locul de destinație al livrării, inclusiv taxele vamale
- b) profitul imaginar – adică cel al cumpărătorului, în cazul în care preia riscurile aferente transportului, profitul preconizat la sosirea mărfurilor în locul de destinație – până la un quantum de 10% din valoarea asigurată și al costurilor asigurate conform a), în măsura în care nu se stabilește expres contrariul.

(3) Este nepermisă luarea în considerare la stabilirea valorii asigurate a unei valori sentimentale.

(4) Asigurarea nu poate duce la o îmbogățire fără justă cauză. Asiguratorul nu este obligat, nici măcar atunci când suma asigurată depășește valoarea asigurării la momentul producerii evenimentului asigurat (supra-asigare), să acopere asiguratului mai mult decât prejudiciul real.

(5) În cazul în care asiguratul încheie contractul cu intenția de a își genera, prin supra-asigare, un beneficiu patrimonial ilicit, contractul devine astfel nul. Asiguratorului i se cuvine totuși în continuare prima stabilită, cu excepția cazului în care a avut cunoștință despre motivul nulității la momentul încheierii contractului.

(6) În cazul în care asigurarea este încheiată numai pentru o fracțiune a valorii asigurate (asigare parțială sau sub-asigare), asiguratorul va acoperi astfel sumele asigurate numai în proporție cu valoarea asigurată.

Articolul 12 Limitele despăgubirii

(1) Asiguratorul acoperă dauna produsă numai până în quantumul sumei asigurate. Pentru acoperirea cheltuielilor, se aplică § 144 a Legii Austriece privind Contractele de Asigare, în cazul transporturilor maritime, §§ 834 și 840 COD COMERCIAL AUSTRIAC.

(2) Dacă în cazul avariei majore, valoarea contribuției depășește suma asigurată, asiguratorul acoperă contribuția aferentă avariei majore numai în proporția sumei asigurate față de valoarea contribuției.

Articolul 13 Document de asigurare

Asiguratorul are obligația să înmâneze asiguratorului, la cererea acestuia din urmă, un document justificativ privind contractul de asigurare semnat de el (poliță). Este suficientă o copie a propriei semnături olografe.

Această prevedere este valabilă și în cazul în care asigurarea este încheiată astfel încât mărfurile să fie specificate la încheierea contractului numai pe baza categoriei lor și sunt apoi notificate individual asiguratorului abia după apariția interesului (asigurare curentă).

Atunci când este emis un document, asiguratorul este obligat la plată în cazul producerii evenimentului asigurat, numai în schimbul prezentării documentului. Prin plata efectuată titularului documentului este astfel exonerat de orice obligație a prestării.

În cazul în care documentul este pierdut sau deteriorat, asiguratorul este obligat la plată dacă documentul este declarat nul sau este depusă o garanție; fiind însă exclusă depunerea unei garanții de către giranți.

Conținutul documentului de asigurare se consideră acceptat de către asigurat, dacă acesta nu îl contestă imediat după înmânare. Aceasta nu va aduce însă atingere dreptului asiguratului de a contesta autorizația pe motivul producerii erorii.

Asiguratorul are obligația întocmirii unui duplicat al documentului la cererea asiguratului; cheltuielile astfel ocazionate trebuie suportate de către asigurat.

Articolul 14 Primă

În general se aplică primei - *în măsura în care nu se stabilește expres contrariul* – prevederile Legii Austriece privind Contractele de Asigurare (VersVG) în cea mai recentă versiune valabilă.

Articolul 15 Obligatorietatea notificării la încheierea contractului

(1) Asiguratorul are obligația să notifice asiguratorului, la momentul încheierii contractului, toate circumstanțele esențiale privind preluarea riscului, chiar și atunci când consideră o informație ce i-a fost adusă la cunoștință ca fiind neesențială sau nefiabilă.

(2) Se consideră a fi esențiale în special și acele circumstanțe, care pot avea ca efect asupra caracteristicilor mărfii, chiar și în cazul producerii unui eveniment asigurat neglijabil, dauna totală sau un quantum disproporționat de crescut al daunei.

(3) Orice notificare eronată cu bună știință, orice tănuire, orice mistificare, orice declarație intenționat eronată sau distorsionată îl îndreptățesc pe asigurator să rezilieze contractul și să fie exonerat de obligația prestării.

Această prevedere nu aduce atingere obligației de plată a primei.

(4) Obligația prestării aplicabilă asiguratorului rămâne în continuare valabilă atunci când a avut cunoștință despre circumstanța nenotificată sau incorectă. Aceiași prevedere se aplică și în cazul în care notificarea a fost omisa din motive independente de culpa asiguratului.

În cazul în care obligația prestării, ce revine asiguratorului, rămâne în continuare valabilă, i se cuvine astfel, dacă acestei circumstanțe speciale îi este asociată un risc crescut, și o primă corespunzător majorată (supliment de primă).

Articolul 16 Modificarea riscurilor

(1) După încheierea contractului, asiguratul nu este îndreptățit ca fără aprobarea prealabilă a asiguratorului să modifice riscul, în special să majoreze cuantumul aferent acestuia sau să permită modificarea prin intermediul unui terț.

(2) Ca modificare a riscurilor se consideră preponderent:

- a) întârzierea semnificativă a începerii sau finalizarea unui transport asigurat,
- b) abaterea semnificativă de la traseul de transport indicat sau uzual,
- c) modificarea locului respectiv a portului de destinație,
- d) transportarea mărfurilor în vechiule ușoare, fără ca acestea să fie adaptate condițiilor de drum uzuale.

(3) În cazul în care asiguratul nu respectă prevederile Alineatelor (1) și/sau (2), asiguratorul poate astfel rezilia raportul de asigurare pentru respectivul transport fără să fie necesară îndeplinire vreunui termen de preaviz. Astfel intră în vigoare exonerarea de obligația prestării.

Obligația prestării de către asigurator va rămâne în continuare valabilă dacă modificarea riscurilor a intervenit fără știința asiguratului. Asiguratul este însă obligat să notifice neîntârziat asiguratorul modificarea riscurilor, de îndată ce are cunoștință despre aceasta.

(4) În cazul în care asiguratul nu a notificat o modificare a riscurilor, care atrage după sine o creștere a gradului de risc, asiguratorul este astfel exonerat de obligația prestării, cu excepția situației în care

- a) încălcarea obligației de notificare nu a fost făcută cu premeditare și nici din neglijență gravă, sau
- b) creșterea gradului de risc nu a avut nici o influență asupra producerii evenimentului asigurat și nici asupra sferei de cuprindere a obligației asiguratorului.

(5) Asiguratorul are posibilitatea să stabilească, la libera sa alegere, o primă suplimentar majorată pentru gradul crescând de risc, cu excepția cazului în care creșterea gradului de risc este asociată

- a) interesului asiguratorului sau
- b) unui imperativ umanitar sau
- c) impunerii acesteia de către un eveniment de risc asigurat, preconizat să afecteze iminent mărfurile.

Articolul 17 Modificarea formei de transport

(1) În cazul în care mărfurile sunt transportate, fără aprobarea prealabilă a asiguratorului, cu un mijloc de transport de alt tip, decât cel stabilit în contractul de asigurare sau dacă sunt reîncărcate, deși în contractul de asigurare se convine transportul direct, asiguratorul este astfel exonerat de obligația prestării. Aceiași prevedere se aplică în mod corespunzător și atunci când se stabilește un anume vehicul sau un anume traseu de transport.

(2) Obligația prestării de către asigurator rămâne în continuare valabilă dacă după începerea perioadei de valabilitate a asigurării, forma de transport este modificată sau abandonată urmare a unui eveniment asigurat sau fără probarea prealabilă a asiguratului.

(3) În completare, se aplică în mod corespunzător prevederile privind modificarea riscurilor.

Articolul 18 Obligații

(1) Asiguratul are obligația să notifice neîntârziat asiguratorului orice eveniment păgubitor sau accident, în care sunt aplicate mijlocul de transport sau încărcătura acestuia.

(2) În cazul transporturilor maritime, asiguratul are obligația să notifice în scris asiguratorului o daună, pentru care trebuie să răspundă asiguratorul, în decursul a 15 luni după expirarea asigurării sau, dacă nava este dispărută, după expirarea termenului de dispariție. Termenul de consideră a fi îndeplinit odată cu trimiterea declarației.

Aceste prevederi nu se aplică acelor contribuții plătibile de către asigurat în cazul avariei majore.

(3) Asiguratul este obligat să ia măsurile necesare evitării și diminuării cuantumului pagubei și, în măsura în care circumstanțele o permit, să obțină și să respecte indicațiile asiguratorului.

Se impune în special stabilirea următoarelor măsuri imediate:

a) Dacă în decursul transportului sau livrării mărfurilor se prezumă o pierdere și/sau o deteriorare a acestora, se impune astfel tragerea imediată la răspundere în scris a companiei de transport, a proprietarului depozitului, a autorității portuare etc. și solicitarea efectuării unei inspecții comune. Trebuie anexat un protest scris respectiv o contestație calificată.

b) În cazul în care nu este constatabilă la livrare vreo o pierdere și/sau o deteriorare, se impune astfel tragerea la răspundere a companiei de transport, a proprietarului depozitului, a autorității portuare etc. imediat după constatare, însă cel târziu cu respectarea termenelor prevăzute prin respectivele Condiții de Livrare și solicitarea efectuării unei inspecții comune.

Comisarul de avarie nominalizat în polița sau certificatul de asigurare trebuie contactat imediat pentru constatarea daunei. În cazul în care asiguratorul nu a stabilit un comisar de avarie anume sau numirea acestuia, se impune încredințarea constatării daunei celui mai apropiat „Agent Lloyd’s”.

(4) Asiguratul trebuie să transmită asiguratului la cerere orice informații și să îi pună la dispoziție orice documente, ce sunt necesare pentru constatarea evenimentului asigurat și stabilirea sferei de cuprindere a obligației prestării asiguratorului.

Pentru constatarea daunei și formularea unor pretenții de despăgubire trebuie prezentate asiguratorului în original, la cererea sa, mai ales următoarele documente:

- a. polița sau certificatul de asigurare,
- b. toate documentele de transport,
- c. factura de livrare inclusiv lista ambalajelor și greutăților,
- d. certificatul de avarie inclusiv nota de cheltuieli a comisariatului de avarii,
- e. toate documentele justificative, ce evidențiază die pierderea și/sau deteriorarea,
- f. corespondența completă despre pierdere și/sau deteriorare și/sau protejarea drepturilor,
- g. confirmarea privind notificarea depusă imediat la autoritatea competentă de siguranță, în cazul unor daune produse prin incendiu, efracție, forme agravante de tâlhărie și furt, în măsura în care transportul a fost efectuat de asigurat însuși,
- h. calculul pentru facturarea daunei,
- i. declarație de cesiune.

(5) Asiguratul nu este îndreptățit nici să cesioneze și nici să limiteze pretențiile sale față de terți sau drepturile ce îi revin pentru garantarea pretențiilor.

(6) În cazul unei avarii majore, dispașa nu poate fi recunoscută de către asigurat fără aprobarea prealabilă a asiguratorului; de asemenea nu pot fi garantate sau puse în aplicare nici includeri sau contribuții definitive fără acordul asiguratorului.

Încălcarea obligațiilor anterior specificate poate atrage după sine exonerarea de obligații a asiguratorului (§ 6 a Legii Austriece privind Contractele de Asigurare).

Articolul 19 Indemnizații compensatorii

(1) Pierderea mărfurilor

În cazul în care mărfurile se pierd total, dacă sunt retrase asiguratului fără perspective de redobândire sau caracteristicile lor inițiale sunt iremediabil distruse în mod demonstrabil prin constatările experților, asiguratorul acoperă paguba cu respectarea Articolului 11, excluzând valorile recuperate, salvabile (valoare reziduală).

(2) Dispariție

În cazul în care mărfurile sunt dispărute împreună cu mijlocul de transport, asiguratorul acoperă paguba ca și în cazul pierderii totale, cu excepția situației atunci când se poate prezuma cu o probabilitate semnificativă a pierdere ca urmare a unui risc neasigurat.

Un mijloc de transport este dispărut atunci când au expirat 60 zile, iar pe teritoriul Europei 30 de zile de la momentul preconizat al sosirii, din punct de vedere geografic, în locul destinației definitive și nu a primit până la momentul reclamației nici o notificare în acest sens. Dacă rețelele de comunicații sunt afectate de război, evenimente comparabile cu războiul, război civil sau tensiuni sociale interne, termenul se prelungește astfel în funcție de gravitatea cazului, neputând depăși însă 6 luni.

(3) Deteriorare

- a) În cazul în care sunt deteriorate mărfuri sau porțiuni ale acestora iar o reconstituire a acestora nu este posibilă sau economic rentabilă, asiguratorul acoperă, cu respectarea Articolului 11, valoare comercială, în lipsa acesteia, valoarea medie uzuală, pe care mărfurile ar avea-o în stare nedeteriorată la locul livrării, excluzând valoarea, pe care acestea ar avea-o în stare deteriorată (valoare reziduală).

Valoarea mărfurilor în stare deteriorată poate fi constată și prin vânzarea în regim privat sau prin licitație publică, dacă asiguratorul solicită acesta imediat după luarea la cunoștință a circumstanțelor determinante pentru cuantumul daunelor; în acest caz, încasările vor înlocui valoarea mărfurilor deteriorate.

Obiectele deteriorate nu vor putea fi abandonate în nici o situație asiguratorului fără acordul său prealabil. Nerecepționarea mărfii asigurate de către destinatar nu justifică vreo pretenție de despăgubire. Costurile ocazionate din nerecepționarea mărfii asigurate nu sunt suportate pe cheltuiala asiguratorului.

- b) În cazul în care o reconstituire este posibilă sau economic rentabilă, asiguratorul suportă, cu respectarea Articolului 11, costurile necesare la momentul constatării daunei reconstituirii sau reachiziționării porțiunilor deteriorate sau pierdute.

Valoarea materialului uzat se adaugă. În cazul reînnoirii unor porțiuni individuale, asiguratorul este îndreptățit să efectueze o deducere „nou pentru vechi“, adecvată tipului, vechimii și stării acestora.

Supra-costurile, în special acelea ocazionate la remedierea unui obiect deteriorat sau la restabilirea acestuia într-o stare anterioară, prin intermediul unor modificări sau corecturi, precum și revizii, sunt suportate pe cheltuiala asiguratului. Reparațiile provizorii sunt compensate numai cu respectarea Articolului 5 (2).

(4) Vânzarea mărfurilor anterior încheierii transportului asigurat

În cazul în care traseul navei este abandonat după intrarea în vigoare a asigurării sau nefinalizat din alt motiv, fără ca asiguratorul să fie exonerat de obligația prestării ce îi revine, asiguratorul poate astfel solicita ca asiguratul să vândă mărfurile, cu cooperarea sa, în regim privat sau prin intermediul licitației publice, dacă mărfurile nu pot fi transportate mai departe fără costuri disproporționate și în termenul adecvat. În cazul în care asiguratorul solicită vânzarea, aceasta trebuie să aibă loc imediat.

Asiguratul poate solicita, în cazul unei vânzări, diferența dintre suma asigurată și încasările obținute. Aceiași prevedere se aplică și atunci când mărfurile trebuie să fie vândute pe drum, din cauza unui accident produs din culpa asiguratului.

(5) Interes nematerializat, cheltuieli economisite

În cazul în care nu a apărut la producere a evenimentului asigurat încă vreun interes pentru beneficii imaginare, valoare adăugată, taxe vamale, de transport sau alte costuri, atunci fracțiunea din suma asigurată ce corespunde acestuia nu se ia în considerare la evaluarea daunei. Aceiași prevedere se aplică și costurilor economisite ca urmare a unui caz asigurat.

(6) Alte compensații

Asiguratul trebuie să permită să i se deducă ceea ce a obținut din alte surse pentru acoperirea pagubei.

În cazul în care nu se poate solicita unui terț, căruia i s-a încredințat efectuarea transportului, mit der acoperirea prejudiciului, deoarece răspunderea acestuia este limitată sau exclusă în măsura mult mai considerabilă decât prevede legislația rutieră uzuală, asiguratorul este astfel exonerat de obligația prestării ce îi revine, în măsura în care ar fi putut obține despăgubiri fără limitări sau excluderi.

Această prevedere nu se aplică atunci când asiguratul nu poate exercita nici o influență asupra limitării sau excluderii răspunderii.

(7) Transferul dreptului de proprietate

a) În cazul în care asiguratul intră în posesia sumei asigurate, asiguratorul poate opta la libera sa alegere dacă drepturile asupra bunurilor asigurate sau bunurile asigurate trebuie să fie cesionate în favoare lui sau nu. Transferul drepturilor nu se aplică atunci când asiguratorul nu optează în acest sens imediat după luarea la cunoștință a circumstanțelor privind cazul asigurat. Dacă asiguratorul optează pentru transferul drepturilor, asiguratul rămâne în continuare obligat să garanteze reducerea pagubei, în măsura în care asiguratorul nu este capabil în acest sens. El este obligat să transmită asiguratorului informațiile necesare exercitării drepturilor și să pună la dispoziția acestuia sau să emită documentele justificative precum și să îl sprijine la dobândirea și valorificarea bunurilor. Costurile vor fi suportate de către asigurator și achitate la cerere în avans. Încasările nete din vânzări, ce depășesc cuantumul sumei asigurate, vor trebui returnate astfel asiguratului.

În cazul în care drepturile nu se transferă, asiguratul va trebui să returneze asiguratorului valoarea medie uzuală sau încasările nete din vânzarea bunurilor redobândite.

b) Asiguratorul este îndreptățit ca după producerea evenimentului asigurat să se exonereze astfel, după plata sumei asigurate, de orice alte obligații care îi revin. Asiguratorul rămâne însă obligat să suporte, în ciuda exonerării, acele costuri ocazionate pentru evitarea sau limitarea prejudiciului sau pentru înlocuirea sau remedierea obiectului asigurat, înainte ca declarația sa, din care rezultă intenția de exonerare prin achitarea sumei asigurate, să fi sosit la asigurat. Asiguratorul nu dobândește prin intermediul acestei plăți drepturi asupra obiectelor asigurate.

(8) Scadența prestației asiguratorului

Prestațiile bănești ale asiguratorului devin scadente în termen de o lună de la finalizarea investigațiilor necesare constatării producerii evenimentului asigurat și a cuantumului prestației. În cazul în care investigațiile necesare constatării producerii evenimentului asigurat și a cuantumului prestației sunt nefinalizate în termen de o lună de la notificarea producerii evenimentului asigurat, asiguratul poate solicita astfel plăți în avans, aferente creanței totale, în cuantumul sumei minime pe care asiguratorul ar fi trebuit să o achite în funcție de situația existentă. Curgerea termenului se suspendă atâta timp cât finalizarea investigațiilor este împiedicată din culpa asiguratului.

În cazul în care se dispune urmare a daunei, o investigație polițienească sau penală împotriva titularului poliței sau asiguratului, asiguratorul poate refuza astfel plata până la finalizarea anchetei.

(9) Moneda

Pretențiile de despăgubire trebuie acoperite de regulă, ca principiu de bază, în acea monedă națională, în care a fost încheiată asigurarea. În cazul cheltuielilor și contribuțiilor în monedă străină aferente avariei majore, conversia în moneda poliței are loc la cursul de schimb din ziua plății.

Articolul 20 Termen de reclamație

Asiguratorul este exonerat de obligația prestației, atunci când dreptul la aceasta nu este exercitat în termen de 6 luni prin procedură judiciară.

Termenul începe să curgă abia atunci când asiguratorul i-a refuzat în scris asiguratului pretenția formulată, cu indicarea consecințelor juridice aferente expirării termenului.

Articolul 21 Procedura de numire a experților

(1) În caz de litigiu se impune constatarea cuantumului daunei de către experți.

(2) Asiguratorul și titularul poliței sau asiguratul trebuie să numească neîntârziat câte un expert și să comunice numirea părții adverse. Partea, care și-a comunicat în mod public expertul poate solicita în scris părții puse în întârziere, informând-o privind consecințele acestei omisiuni, să își numească expertul în termen de două săptămâni de la primirea solicitării. Dacă numirea nu va avea loc, partea solicitantă poate dispune expertul părții adverse prin intermediul Asociației Generale a Experților autorizați și omologați judiciari sau de către Camera Federală de Comerț a Austriei – în mod alternativ, și prin intermediul unei reprezentanțe diplomatice sau consulare a Republicii Austria, din a cărei sferă de competență teritorială fac parte bunurile litigioase. În cazul în care experții nu pot ajunge la un consens privind constatarea cuantumului daunei sau dacă solicită în prealabil participarea unui terț expert, ei îl vor numi de comun acord pe acest expert ca expert comun, împreună cu care vor trebui să ia decizii conform voturilor majoritare.

(3) Refuzarea unui expert se subsumează Normelor Codului de Procedură Civilă.

(4) Experții au obligația să inspecteze dauna, să o constate și să întocmească astfel o expertiză scrisă în acest sens. Cu ocazia inspecției trebuie să se asigure, în măsura în care este posibil și economic justificabil, prezența celor implicați.

(5) O constatare efectuată de către expert nu este obligatorie, atunci când diferă evident, în măsură semnificativă, de la starea reală de fapt. În acest caz, decizia se va lua prin hotărâre judecătorească.

(6) Fiecare dintre părți suportă costurile ocazionate de către expertul acesteia, costurile privind expertul superior sunt suportate în cuanțumuri egale de către fiecare parte.

Articolul 22 Reziliere

În cazul în care contractul de asigurare este încheiat pentru mai multe transporturi sau pe perioadă determinată, asiguratorul este astfel îndreptățit să rezilieze contractul de asigurare după producerea unui eveniment asigurat. Rezilierea intră în vigoare în termen de 14 zile de la primirea notificării. Pentru mărfurile care sunt pe drum la momentul intrării în vigoare a rezilierii, asigurarea rămâne în

continuare valabilă până la momentul ce definește expirarea protecției asigurate conform Articolului 10.

Articolul 23 Jurisdicție competentă

(1) Pentru litigiile ce decurg din contractul de asigurare, competența de soluționare revine Tribunalelor din localitatea în care asiguratorul – în cazul mai multor asiguratori, cel specificat pe cuprinsul poliței ca asigurator principal– își are sediul din interiorul țării (sediul central).

(2) Numirea unor comisari de avarii și a unor agenți de soluționare a daunelor respectiv domicilierea acreditivului pentru daune din afara Austriei nu justifică stabilirea competenței jurisdicționale teritoriale la locul plății.